

1893-08-31

SENDER

Christian Herman Stampe

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Verona

Archive:
Mappe 13 nr. 23

TRANSCRIPTION

Kasse 13

Brev 23

Verona 31-8-93

Kjære Joachim. Det var rigtig spildt strax efter Touren at skrive, og jeg blev glad ved at see det blev til Alvor, Skade at jeg ikke kunde byde jer det bedre, og endnu mere Skade at jeg ikke kunde være der forat modsige Kr. Madsen; Du kan nok tænke at jeg i det Allermeste seer med helt andre Öine, og ligesaa lidt billiger hans Roes som hans Dadel; men han er nu engang din Authoritet – altsaa.....

Hvad jeg imidlertid savnede i Brevet var din Mening om de iaar Tilkomne Billeder; Du nævner kun Petrus Ionat – det har kun værd paa Grund af Firmaet og Rammen,

-2-

(efter min mening) derimod omtaler Du ikke St. Agnese (og dennes Ramme) ei heller Christus med Biskopperne, ligesaa lidt som Restaureringen af Hermania Neergaards Hytteblomster og St. Antonio, der holder Barnet i Armene.

Udtalte Kr. Madsen Tvivl om Billedernes, [?c.Autorernes Authencitet?] Eller at Billederne vare Originaler? – Ringeagtede han [?Baklen] og Brueghel eller Tiepoloen? Bringes mon mange af den Slags ved Dörene i Kjöbenhavn? Hvad sagde man om de store Vaser med Herculesscener i Hautrelie?

At Sören ei kunde finde Johanneshovedet er mig ubegribelig og gjør mig betænkelig.

Alt hvad Du siger om Parken underskriver jeg; der er saa tilgroet at jeg knap kunde kjenne den igjen, havde havt i sinde i fjor selv at rydde; men der-

-3-

-til fik jeg ikke Tid; et opkald i Kjöbenhavn gjør mig altid melancholsk, og at boe derude i nogle Maaneder har jeg ikke Raad til, ergo lader jeg det være; heldigvis har jeg Fotografier fra den Tid da jeg havde sat det istand indvendigt og især udvendigt.

Sören var for resten meget imponeret af Hr. Madsen, han skrev at han kunde "forstaae at den ene af Herrerne var en god Kjender". Jeg antager ogsaa at han er kunstkyndig theoretisk, men Kunstelsker er maaske en anden Ting; Alt skal jo ikke være italiensk og fra Blomstrings Tiden. Naar man beklager Ens Forkjærlighed for Forfaldstiden er man [?] ganske paa det rene med Forholdene; Vanskeligheden eller Sjældenheden af et saadant Fund som en Mester fra det 14.de, 15.de, 16.de Aarhundrede og

Vanskeligheden ved at fre Dem ud af Landet forhier Prisen umaadeligt. Det skulde mere mig at træffe paa Hr. Zahrtmann, maaske kunde det hændes i Verona eller Florenz; ja nu er jeg atter i V; efter en Maanedes Ophold i München, den varmeste Maaned (August), er jeg vendt tilbage til min Yndlingsby. München er ret sympatisk og jeg havde Fornöielse af Opholdet; men næsten alle Bekjente vare borte paa Landet eller ved Bade; kun min Svoger var ene tilbage i Starnberg; men svagelig, rörer sig ikke af Pletten, saa tog jeg ud til ham et par Gange ugentlig, kjørte Söen rundt med ham saa dampskibene og saa tilbage til min Ensomhed, hvor dog de Wagnerske Operaer opmuntrede mig mangan Aften. Gallerier og Udstillinger er der i Overflod. Kong Ludvig I var en storartet Samler; i Architectur derimod har han splittet sine Kræfter for meget. Havde han opført færre og større Monumenter, vilde han opnaaet større Resultater. I dag har jeg afsendt 12 Photos, venter svar med Beskjed om disse og om det Ovennævnte.

Venligst Hilsen

Chr. Stampe

Her har jeg
spedit 12 Bly
100, venter
Svar med
Brevet om
dette og om
det økonomiske
ti.

Verdigt til
den
Læge.

Varona 31-8-93.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 13 Nr. 27

Gien Læreren. Det var eig-
tigt spedit strax efter Turen
at skrive, og jeg blev glad ved
at see det blev til Svar,
Skade at jeg ikke kunde
byde den det bedre, og endaa
mere Skade at jeg ikke kun-
de vere din forst modig
Mr Maden; Du kan nok
tenke at jeg i det Skerme-
ste see med hult andre
Gine, og ligesaa lidt billig
hans Roco som hans Da-
det; men kan er nu engang
din Autoritet - altsaa

Hvad jeg imidlertid saane-
de i Brevet var din Me-
ning om de iaar tilkomne
Billeder; Du mener kun Pe-
trus Jonat - det har kun Verd
kan grund af Firmast & Rammen,

(efter min Mening), derimod antages
Du ikke St. Agnese (og dennes Billede)
ei heller Christus med Biskop-
kerne, ligesaa lidt som Rebau-
eringen af Germania Hergaard
Lijkeklædningen af St. Antonio, der
holder Barnet i Armenen.

Udsatte Hr. Madam Lovul
om Billedernes, c. Sittornes Sæthen-
del? eller ^{at} De Billederne vare
Originaler? - Ringede de kan
Bakken & Breughel eller Tiepolo?
Ringte man mange af den
Slags med Døene i Sjökenhava?
Hvad sagde man om de store
Væser med Hænderne i Hænder-
bøj?

At Souen ei kunde finde To-
hænderhovedet er mig ubegribe-
ligt og gjør mig betænkelig.

At hvad Du siger om Par-
ken underskinner jeg; der er saa
tilgaaet at jeg knap kunde kjen-
de den igjen, havde haaret isinde
ifjor selv at agde; men der

til fik jeg ikke Tid; et Ophold i
Hjörtenhorn gjør mig altid me-
lancholik, og at bae derude
i nogle Maanedre har jeg
ikke Raad til, ergo lader jeg
det vore; heldigvis har jeg
Photografier fra den Tid da jeg
havde sat det istand, ind-
vendigt og især udvendigt.

Souen var forresten meget im-
poneret af Hr. Madam, han tænkte
at han kunde „forstaae at den-
ene af Hænderne var en god
Kjender“ - Jeg antager ogsaa at
han er kunstkyndig theoretisk,
men Kunstetiker er snarere
en anden Ting; At skal jo ikke
være italiensk og fra Blomstrings-
Tiden. Naar man betragter
Enes Larkjortelighed for Larkjorteti-
den er man næppe ganske
paa det Rene med Larkjortene,
Vandskeligheden eller Sjældenheden
af et sådant Fund som en
Næst fra det 14de, 15de, 16de Aarhundrede,
og Vandskeligheden ved at gøre dem
ud af Landet forhistorisk. Paa saa
deligt.

Det skulde mere mig at træffe
paa Mr. Zahrtmann, men skue
kunde det kendes i Verona eller
Florenz; ja, nu er jeg atter i V.
efter en Maanedes Ophold i
München, den varmeste Maa-
ned (August), er jeg vendt tilbage
til min Vindlingskj. München er
et sympathisk og jeg havde Tænde-
else af Opholdet, men næsten
alle Bekjendte var borte, paa Lan-
det eller ved Bade; kun min Sv-
ger var ene tilbage i Ebern-
berg; men snægtelig, som sig
ikke af Røttel, saa tog jeg ud
til ham et Par Gange ugentlig,
kjørte Søn vendt med ham paa
Dampskibene og saa tilbage
til min Ensomhed, hvor dog
de Wagnerske Operaer opmun-
trede mig mangen Aften. Galle-
rien og Udstillingen er der i Over-
flod. Kong Ludvig I var en strakt
Samler i Architectur derimod har
han splittet sine Kræfter for meget.
Stunde han opført færre og større Mo-
numenter, vilke han opnaar store Regn-
tater.